

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

VÉLEMÉNYEK

TANÁCS

A TANÁCS ÁLLÁSFOGLALÁSA

(2010. november 18.)

a sportról folytatott strukturált uniós párbeszédéről

(2010/C 322/01)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

1. EMLÉKEZTETVE

i. az Európai Unió működéséről szóló szerződés 165. cikkére, amely kimondja, hogy „az Unió a sport sajátos természetére, az önkéntes részvételen alapuló szerkezeti sajátosságaira, valamint a társadalomban és a nevelésben betöltött szerepére tekintettel hozzájárul az európai sport előmozdításához” és „a sport európai dimenziójának” fejlesztéséhez;

ii. az Európai Tanácsnak a sportról szóló, a 2008. december 12-i brüsszeli elnökségi következtetések 5. mellékletében szereplő nyilatkozatára, amelyben felszólít a Nemzetközi Olimpiai Bizottsággal és a sportvilág képviselőivel folytatott építő jellegű párbeszéd megerősítésére.

2. TUDATÁBAN ANNAK, hogy

i. országos, regionális és helyi szinten egy ideje különböző párbeszéd-mechanizmusok alakultak ki a sport területén;

ii. az egymást követő uniós elnökségek több informális találkozót rendeztek a sportminiszterek és a sportigazgatók részvételével;

iii. a sport területén érdekelt felekkel különböző szinteken – elsősorban az Európai Sportforum keretében – uniós párbeszédre került sor;

iv. a sportágazatban európai szociális párbeszéd indult, és 2008-ban létrejött a labdarúgás területén folytatott ágazati szociális párbeszédrel foglalkozó bizottság.

3. ÚGY VÉLI, HOGY

i. a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően új korszak kezdődött a sporttal kapcsolatos uniós prioritások tekintetében;

ii. a sport területén érdekeltekkel folytatott, megerősített uniós párbeszéd lehetőséget nyújtana a sporttal kapcsolatos uniós együttműködés prioritásairól, végrehajtásáról és nyomon követéséről szóló folyamatos és jól szervezett véleménycseréhez;

iii. a meglévő struktúrák és gyakorlatok – különösen az évenként megrendezett Európai Sportforum – megszilárdításával tovább kell fejleszteni e párbeszédet;

iv. továbbá, konkrét igény mutatkozik a már létező párbeszéd magas szintű komponensének megerősítésére, a Tanács üléseihez kapcsolódóan.

4. ENNEK MEGFELELŐEN EGYETÉRT ABBAN, HOGY A TANÁCS ELNÖKSÉGE

i. rendszeresen – általában a tanácsi ülések alkalmával – szervezzen informális találkozót az uniós hatóságok és a sportmozgalom vezető képviselői számára az uniós sportpolitika kérdéseinek megvitatása céljából;

ii. a szükséges konzultációt követően úgy alakítsa ki az egyes találkozók napirendjét, hogy azok középpontjában elsősorban a közelmúltbeli vagy a soron következő tanácsi üléseken tárgyalt kérdések álljanak;

- iii. a találkozókra korlátozza a résztvevők számát, és törekedjen arra, hogy egyrészt az uniós hatóságok, másrészt a sportmozgalom képviselői kiegyensúlyozott arányban vehessenek részt azokon;
- iv. hívja meg ezekre a találkozókra a Tanács (a csoportos elnökség, a következő csoportos elnökség egy képviselője és a munkájukat segítő Főtitkárság), az Európai Bizottság és az Európai Parlament képviselőit;
- v. a találkozókra törekedjen a sportmozgalom reprezentatív, széles körű és kiegyensúlyozott képviseletére, különös hangsúlyt helyezve az EU-n belüli és az európai szervekre.

A sportmozgalom meghívott képviselői listájának meghatározásakor az elnökségnek maradéktalanul figyelembe kell vennie az adott tanácsi ülés napirendjét, a csoportos elnökség prioritásait és az esetleges sürgető és aktuális kérdéseket, ideértve az évenként megrendezett Európai Sportforummal összefüggésben felvetett kérdéseket is. Emellett adott esetben figyelembe kell venni a képviselet folytonosságát is.

E tekintetben az elnökségnek szem előtt kell tartania a következő iránymutatásokat is:

- tükröződnie kell a sport világra jellemző sokszínűségnek, elsősorban a következő szempontok figyelembevételével: olimpiai sportágak és nem olimpiai sportágak; hivatásos sport és amatőr sport; versenysport és szabadidősport, valamint tömegsport és a fogyatékkal élők sportja,
- a sportágazat különböző szereplőinek – többek között az európai dimenziót hordozó szereplőknek, mint például az ernyőszervezeteknek, valamint az európai és a nemzeti szövetségeknek, a kluboknak, a férfi és a női sportolóknak – az érdekeit figyelembe kell venni,
- szem előtt kell tartani a sportágazat sajátos jellegét,
- valamint figyelembe kell venni a sport területén folytatott uniós együttműködés nemzetközi dimenzióját is.